

ακέραιος

ακέραιος, -αιη κ. -αία, -αίο κ. ακέριος, -ια, -ιο, επίθ. [<αρχ. ἀκέραιος], ακέραιος·

- *ακέραιος άνθρωπος*, βλ. λ. *άνθρωπος*·

- *εις το ακέραιο*, βλ. φρ. *στο ακέραιο*·

- *στο ακέραιο*, χωρίς μειώσεις ή παραλείψεις, εξ ολοκλήρου: «θα σου επιστρέψω τα χρήματα που μου δάνεισες στο ακέραιο || εκπλήρωσα τις υποχρεώσεις μου στο ακέραιο»

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας